

Fitxa tècnica

Guió Antonella Sudasassi Furniss **Fotografia** Andrés Campos **Música** Sergio de la Puente **Interpretació** Daniella Valenciano, Leynar Gomez, Isabella Moscoso, Avril Alpizar, Adriana Álvarez, Carolina Fernández **Durada** 94 min **Gènere** Drama **Llengües** Espanyol

Sinopsi

L'Isa és modista i viu amb la seva família en un petit poble de Costa Rica. El seu espòs Alcides desitja que tinguin un tercer fill: un nen. L'Isa, però, no vol un altre embaràs. Vol enfocar-se en la feina i ja en té més que prou amb la seva vida amb dues filles. Fins ara, mai ha qüestionat el seu paper dins de la família. No obstant això, quan s'adona que l'Alcides no sembla que escolti i persisteix amb el seu desig de tenir un tercer fill, s'adona que alguna cosa ha de canviar. (filmaffinity.com)

Crítica

Una revolució silenciosa

La directora opta per prescindir de tot accentuat conflicte dramàtic per mostrar el que és evident

L'Alcides, marit de la Isabel, pare de dues filles, arriba a casa després d'una jornada de treball i es troba la seva esposa embrancada en la preparació del sopar en una brillant seqüència d'**El despertar de las hormigas**, opera prima de la cineasta costa-riquenya Antonella Sudasassi; seqüència que permet arribar a l'ànima d'aquesta història d'una presa de consciència. La Isabel reclama, amb tota naturalitat, la seva ajuda en les tasques domèstiques, però aviat queda en evidència que l'espai de la cuina li resulta tan aliè a l'Alcides com un planeta inexplorat. Sudasassi té clar que no està filmant en aquest moment una escena quotidiana, sinó el col·lapse d'una inèrcia i, directament, un duel: el que lliura una dona farta de sentir-se presonera en el si d'una cultura -i una quotidianitat- assentada en la convicció de donar per fet que ella -i, per extensió, la condició femenina- és l'única responsable de les cures en l'esfera íntima.

El personatge de l'Alcides, seduït per aquesta idea de tenir un fill home que ha estimulat la pressió familiar, no és un maltractador, ni algú incapacitat per comprendre la dona que estima, però sí que és un tipus incapaç de detectar la revolució, discreta però no invisible, que està començant a articular-se a la seva llar i que arribarà al seu signe inequívoc quan, un bon dia, les seves dues filles acceptin a l'uníson tallar-se els cabells: a Costa Rica, la longitud dels cabells segueix sent emblema de diferenciació entre sexes, com indiquen freqüents conflictes en l'àmbit docent. A **El despertar de las hormigas**, la directora opta per prescindir de tot accentuat conflicte dramàtic per mostrar el que és evident: que l'opressió patriarcal és sistèmica i penetra a tots els racons de la quotidianitat.

Amb un llenguatge sensorial en tot moment al servei de l'apunt subtil, la pel·lícula només s'excedeix en l'ús simbòlic de les formigues i en alguna deriva onírica una mica òbvia, però les seves maneres revelen una cineasta amb mirada i una actriu, Daniela Valenciano, amb el poder de convertir cada gest en poderosa forma de resistència.